

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeberg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 22 september 2014

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 46.038/II/PN
[...]

[...]

Geachte heer Burgemeester,

Ter zitting van 12 september 2014 onderzocht de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) in haar verenigde afdelingen een klacht die werd ingediend met betrekking tot de openingspagina van de website van de gemeente Wemmel.

Volgens de klager moet aan de bezoekers van de website gevraagd worden of zij al dan niet inwoners zijn van Wemmel of een andere randgemeente vooraleer zij toegang krijgen tot de Franstalige (en Nederlandstalige pagina's) van de website. Bovendien moet de keuzemogelijkheid « Français » volgens de klager in het Nederlands en in het Frans met voorrang voor het Nederlands vermeld worden.

*
* *

De inlichtingen die door een randgemeente, zoals Wemmel, via hun website ter beschikking worden gesteld, zijn berichten en mededelingen bestemd voor het publiek in de betekenis van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Naar luid van artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Verder heeft de VCT steeds gesteld dat, in tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, de randgemeenten tot het eentalige Nederlandse taalgebied behoren, waar voor deze gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, en het betekent bovendien dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld (o.a. advies 43.102 van 20 januari 2012).

Deze zienswijze komt evenzeer tot uiting in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof luidens welke, hoewel de SWT ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien, die regeling geen afbreuk mag doen aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de

taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat de bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands (arrest nr. 26/98 van 10 maart 1998).

Teneinde voormelde voorrang tot uiting te brengen bestaat de VCT –adviespraktijk erin om, in casu, in het Nederlandse taalgebied de Nederlandse tekst aan de Franse tekst te laten voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cfr. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993, 28.037B van 12 juni 1997, 43.044 van 10 juni 2011 en 43.083 van 25 november 2011 en 45.044 van 7 juni 2013).

*
* *

De VCT stelt vast dat de website van de gemeente Wemmel in het Nederlands en in het Frans is gesteld en dat voorrang wordt gegeven aan de keuzemogelijkheid « Nederlands » op de openingspagina.

Het feit dat niet-ingezetenen de website van een randgemeente kunnen raadplegen verandert niets aan de kwalificatie van deze gemeenten als plaatselijke diensten met een eigen of bijzondere taalregeling, noch aan het wettelijk taalgebruik in deze gemeenten (advies 34.097 van 6 mei 2002).

De VCT stelt vast dat zowel de openingspagina van de website als de website zelf in overeenstemming met de SWT zijn gesteld. Zij acht de klacht ontvankelijk maar niet gegrond.

In verband met de vraag van de klager betreffende de toepassing van artikel 61,§7 SWT herinnert de VCT eraan dat artikel 61,§7, eerste lid, SWT, voorziet in een dubbele vereiste om beroep te mogen doen op het in dit artikel opgenomen subrogatierecht, met name het hebben van de woonplaats in één van de gemeenten bedoeld in de artikelen 7 en 8 SWT, alsmede het doen blijken van een belang. Daar de klager hieraan niet voldoet kan er geen gevolg worden verleend aan de vraag tot toepassing van artikel 61,§7 SWT.

Een afschrift van dit advies wordt aan de klager gestuurd.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

[...]